

РЕШЕНИЕ

№ 4396

гр. София, 03.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 19.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **3818** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 46, вр. чл. 42з от Закона за чужденците в Република България.

Адвокат – пълномощник на С. Й. – гражданин на Р. Турция е оспорил от негово име ЗАПОВЕД, рег. № 4522 ПАМ-10/22.03.2023 г. на началника на Гранично полицейско управление – К., РД „Гранична Полиция“ – Р., при Главна дирекция „Гранична Полиция“ - МВР, с която, на основание чл. 42з, ал. 1, т. 1, вр. чл. 10, ал. 1, т. 4 ЗЧРБ, на чужденеца е наложена принудителна административна мярка „забрана за влизане и пребиваване на територията на РБ“, за срок от пет години.

Жалбоподателят и адвокатът не се явяват. С жалбата и с писмена молба се поддържат доводи за материална и процесуална незаконосъобразност на заповедта, като е заявена и претенция за възстановяване на разноски, съгласно списък.

Ответникът е представляван от юрисконсулт, който не се явява в съдебно заседание, но с писмена молба е заявил, че: оспорва жалбата; представя доказателства за компетентност на издателя на заповедта; желае юрисконсултско възнаграждение и възразява за прекомерен размер на адвокатското.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД приема по същество следното.

Жалбата е процесуално допустима за разглеждане, но по същество е неоснователна.

Според чл. 42з, ал. 1, т. 1 ЗЧРБ, принудителната административна мярка по чл. 39а, ал. 1, т. 4 с.з. – „забрана за влизане и пребиваване на територията на държавите – членки на ЕС“ се налага, когато „са налице основанията по чл. 10, ал. 1“. В процесната

заповед, като основание по чл. 10, ал. 1 ЗЧРБ е уточнено това, по смисъла на т. 4 – „има данни, че извършва търговия с хора и незаконно въвеждане в страната и извеждане на лица в други държави“. Мотивите за налагане на ПАМ, противно на твърденията от жалбата са изложени в първия абзац на заповедта, а именно: “на 05.03.2023 г. в 15:40 часа на ГКПП – О. за излизане от страната се явил търси товарен автомобил рег. № 31AIT907, с прикачено ремарке..., управляван от Й. Ю. и придружаващо лице Й. С.; при извършен контрол с техническо средство “MDS-IIВ” „туптящо сърце“ са открити четири лица без документи, самоопределящи се като сиурийски граждани“. Издателят на заповедта се позовава и на Предложение, рег. № 4522р-2968/22.03.2023 г. (л. 28 от делото на Административен съд – Враца), в което подробно са описани фактическите обстоятелства, касаещи случая. В административната преписка е приложено и протоколно определение от 22.03.2023 г. на Районен съд – Оряхово, по НОХД № 69/2023 г., според което на С. Й., след одобрено от Съда споразумение с Прокуратурата е признат за виновен в това, че: на 05.03.2023 г. на ГКПП-О. е направил опит да преведе през границата на страната, между РБ и Румъния група хора..... – небългарски граждани, за което е използвано МПС....“ – престъпление по чл. 280, ал. 2, т. 1, т. 3, т. 4, вр. ал. 1 НК.

Разпоредбата на чл. 44, ал. 2 ЗЧРБ задължава компетентният да наложи ПАМ административен орган, да отчете: продължителността на пребиваване на чужденеца на територията на Република България, категориите уязвими лица, наличието на производства по [Закона за убежището и бежанците](#) или производства за подновяване на разрешение за пребиваване или друго разрешение, предоставящо право на пребиваване, семейното му положение, както и съществуването на семейни, културни и социални връзки с държавата по произход на лицето. Съобразяването с тези изисквания е част от съдържанието на оперативната самостоятелност, с която несъмнено е разполагал ответникът. Съдебният контрол върху тази самостоятелност се ограничава до установените с чл. 169 АПК правомощия. Нормите, които регламентират условията за прилагане на мерките за административна принуда са императивни и като такива - задължителни за компетентния административен орган. Той е задължен да изясни всички, релевантни за случая факти и обстоятелства (чл. 35 АПК), и това задължение е било изпълнено в процесния случай. Неточното посочване в заповедта на текста, на ПАМ по чл. 39а, ал. 1, т. 4 ЗЧРБ като „забрана за влизане и пребиваване на територията на РБ“, вместо така, както предвижда текстът на нормата - „забрана за влизане и пребиваване на територията на държавите – членки на ЕС“ не се отразява на законосъобразността на административния акт, понеже описанието на деянието и цитирането на относимите правни норми не оставя съмнение, относно волята на административния орган. Тази „фактическа грешка“ не се е отразила на възможността, чужденецът да разбере причината (основанието) за налагане на ПАМ и да осъществи правото си на защита. Принципно вярно е становището на адвоката, че щом е налично одобреното от Районен съд – Оряхово споразумение по НОХД № 69/2023 г., приложимо за принудителната административна мярка е основанието по т. 6 на чл. 10, ал. 1 ЗЧРБ – „е осъден за извършено умишлено престъпление на територията на Република България, което съгласно българския закон се наказва с не по-малко от една година лишаване от свобода...“. Видно е обаче, че споразумението е одобрено от Съда на същата дата, на която е издадена и заповедта за налагане на ПАМ, като жалбоподателят не сочи (не доказва) заповедта да е била постановена по-рано от приключване на съдебното заседание пред РС – Оряхово“. Дори да бъде

приета тезата на адвоката – пълномощник, наличието на споразумението само потвърждава осъществяване фактическия състав на използваното от ответника материалноправно основание по чл. 10, ал. 1, т. 4 ЗЧРБ, но в никакъв случай не опорочава Заповед, рег. № 4522 ПАМ-10/22.03.2023 г. и не може да бъде прието, че това основание е неприложимо. Това, че с друга заповед ответникът е постановил по отношение на С. Й. и ПАМ по чл. 39, ал. 1, т. 1 – „отнемане правото на пребиваване в РБ“ не означава (както счита адвокатът), че „с две различни заповеди, на лицето е наложена забрана за пребиваване в страната“. Между двете заповеди Съдът не открива противоречия, понеже с едната ПАМ се отнема вече предоставено право на пребиваване, а с другата се забранява „влизане и пребиваване“, което означава забрана за последващо влизане в РБ, което неминуемо ще бъде свързано и със съответното разрешение за пребиваване (краткосрочно или дългосрочно). Определянето с процесната заповед на срок за забраната пет години е в пределите на дискреционната власт на административния орган, с каквато Съдът преценява (арг. чл. 169 АПК), че е разполагал.

Заповед, рег. № 4522 ПАМ-10/22.03.2023 г. е издадена от компетентен административен орган, който се е съобразил с цитираните по – горе материалноправни предпоставки за налагането на ПАМ по чл. 42з, ал. 1, т. 1, вр. чл. 10, чл. 1, т. 4 ЗЧРБ и не е допуснал съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Основателна е претенцията на пълномощника на ответника за юрисконсултско възнаграждение, което Съдът, на основание чл. 143, ал. 3 АПК, вр. чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ определя в размер на 100 лева.

Водим от горното и на основание чл. 172, чл. 172а, чл. 143, ал. 1 АПК, вр. чл. 46, ал. 1 ЗЧРБ, Административен съд София - град, 14^{-ти} състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалбата от името на С. Й. – гражданин на Република Турция, против ЗАПОВЕД, рег. № 4522 ПАМ-10/22.03.2023 г. на началника на Гранично полицейско управление – К., РД „Гранична Полиция“ – Р., при Главна дирекция „Гранична Полиция“ - МВР, с която, на основание чл. 42з, ал. 1, т. 1, вр. чл. 10, ал. 1, т. 4 ЗЧРБ, на чужденеца е наложена принудителна административна мярка „забрана за влизане и пребиваване на територията на РБ“, за срок от пет години.

ОСЪЖДА С. Й. – гражданин на Република Турция, притежаващ паспорт № U26733638/08.07.2022 г. да заплати на Главна дирекция „Гранична Полиция“ - МВР юрисконсултско възнаграждение, в размер на 100 лв. (сто лева).

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС, в 14- дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: